

له بلاو كراوه كانی مائپه ری بههشت

مردن له ده رگا دهدا

وه رگيړانی به ده ستكاريه وه

ئه ندازيار باوكی ناسيا

پيدا چونه وهی

ماموستا علی خان

۱۴۳۷ كۆچی

چاپی دووهم

مائپه ری بههشت

ba8.org

مائپه رنکی نیسلا می زانستی په روه رده یی یه و له پیناو بلاو كړدنه وهی نه و نیسلا مه یه كه سه نه فی
صانح - پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاوه لانی (رضی الله عنهم) له سه ری بوون -
وه سه ر به هیچ گروپ و لایه نیکی حیزبی نیه.

مائپهري بههشت

ئەو كتيب و بابەت و ليكۆئينهوه شهريانه بلاو دهكاتەوه كه دەبنه هۆي:

١. شارەزاکردنی موسوڵمانان و پەروەردەکردنیان لەسەر رینگا راستەكەي ئیسلام، ئەمەش دەستەبەر دەبێ بە گەرانهوه بۆ پەپرەوه رەسەنەكەي ئیسلام، كه بریتی یه له قورئان و سوننەت، بە تیگەشتنی پيشین و پيشهوايانی ئوممەت.

٢. پاک کردنهوهی بیروباوهڕ و رەوشتی موسوڵمانان، له دیاردهكانی شیرک و کوفر و تاوان.

٣. پالائوتن و تەصفیه کردنی ئاینی ئیسلام له بیدعه و بۆچونه داهینراوهکان.

٤. وربا کردنهوهی موسوڵمانان له شوپنهواری خراپی ریوايهته لاواز و ههلبهستراوهکان.

٥. پته و کردنی برایهتی یهکی راستهقینه لهسەر بناغه فراوانه جیگیرهكەي ئیسلام و نههپشتن و كه مکردنهوهی دهمارگیری مهزههبي و حیزبی.

ئامانجمان:

ئاشناکردنی کۆمه‌لگایه له ئیسلامی رەسەن و دروستکردنی تاك و کۆیهتی بۆ تیگەشتن له سه‌رچاوه‌کانی كه بریتین له قورئانی پیروژ و سوننەتی صەحیح و ئاشکراکردنی ئەو شتانهی كه نامۆن به ئیسلام و خراونه‌ته نيویه‌وه به چه‌ندین دهسته‌واژه‌ی ده‌نگ و په‌نگ و نوسراوی له بواره‌کانی بیروباوه‌ڕ و رەوشت و ئاکار و پەروەردە و زانست و پزیشکی و گەشە‌ی کۆمه‌لایه‌تی.

خودایه داوات ئی ده‌کەین دامه‌زراومان بکهیت ، و ته‌و‌فیتمان بدهیت بۆ هەر کار و گۆفتاریکی جوان و چاک به‌و شیوه‌یه‌یی كه خۆت لێی رازیت.

ستافی مائپهري بههشت

پېشه کی ماموستا علی خان

کتیبه که م خوینده وه

والحمد لله رب العالمين زور به سود بوو، هه ستم نه ده کرد کتیبی کی
وه رگپر دراو ده خوینمه وه نه گه رچی ماوه یه کی زور له مال بوو نه مپه رڅا
ته ماشای بکه م به لام هه رکه هه ندی کیم خوینده وه سه رنجی راکیشام و
نا چاری کردم هه مووی بخوینمه وه، نه و شوینانه شی ناماژهم پیکردوه
با چاک بکریت، خودای میهره بان به ره که تداری بکاو پا داشتی خیری
هه مولایه ک بداته وه .

والحمد لله رب العالمين

علی خان

پیشه کی

له گه ل کیمه !!

وته کانم له گه ل که سانیک دست پیده که م که سستی ته نوینن له کردنی نویژ، دانی زه کات به زیان داده نین، وازیان له قورشان خویندن هیئاوه، درویان کردو ته پیشه ی خوینان، دایک و باوکیان پشتگویی خستووه، له دین دوور که وتونه ته وه، له ده دریای گونا ه و تاوان نقوم بوون. شهوان به گوینگرتن له موسیقا و ته ماشای فیلم و بیئاگایی ته خهون و به یانیانیش هر به م حاله وه به خه بهر دینه وه، نویژی به یانیان ته بیته قوربانی زیندوو کردنه وه و کو بوونه وه ی شهوان، و ته کانم له گه ل که سانیک ی نقوم بووه که ناوی یاریزانه کانی جیهان و رژی له دایک بوونیان له بهر کردووه و شهوان باش ته ناسن و له ژیانی پیغه مبه ر (ﷺ) و هاوه له کانی بیئاگان.

له گه ل که سانیک بیئاگامه که خه م و خه فه تیان ته نیا بو دنیای هیچه، قسه کانم بو که سانیک بیده چیه که ئیسلام له وان بیزاره و شهوانیش له ئیسلامه وه دوورن، قسه کانم بو که سانیکه که به دهستی خوینان هاوړیکانیان به خاک ته سپیرن و خوینان له گوړ و مهرگ بیئاگان، له گه ل پیواون و ئافره تانی کمه که جلوبه رگی جوان و گرانبه ها ته پوژن و بیئاگان له جلوبه رگی ناو گوړ.

به لى، له گهلا كه سانيك كه بو ژيانى دونيا تويشوو كوئه كه نه وه و له تويشووى
 تاخيرهت بيئاگان، له توورپه يى به نده كان ته ترسن و له توورپه بوونى خوداى زال و
 به توانا بيئاگان، به گوپ و سزاي گوپ، به قيامت و پروداوه كانى نه و پوژه، به
 حيساب و تهرازوو، باوهر و ئيمانين هه يه به لام هه ولنادهن بو نه و پوژه.

هه وال

ئایا بیستوتته؟؟ كاك..... توشی رووداوی هاتوچۆ بووه.....

نا!!!!

به داخه وه كوچی دوايی كردوه ﴿ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴾

بیرکردنه وه و پرسیری زۆر ئیمه ئه جوئینی و ئیمه به ئاگا ئه هیئتته وه.....

هاوریکه م ههفته ی پيشوو، نا، هه ر دوینی له گه ل من بوو، سه لامه ت و ته ندروست،

ئیستا له کوییه؟

بیرم کرده وه بیرکردنه وه یه کی قوول له و چرکه ساتانه ی که ده خریمه ناو

گۆره وه، له تاریکی و بیدهنگی ئه و ساته، له ترسناکی ته نیایی، له وه ی که هیچ

هاو ده م و هاو پازو ره فیقیک بوونی نابیت، له پرسیری نه کیرو مونکه ر، ئایا ئه توانم

وه لأم بده مه وه؟ له قه بر که ده بیته چالیک له دۆزه خ یان پارچه یه ک له به هه شت، له

خانوه جوانه که م که ئه بیته جیی بهیلم، له خیزانیک که له بیرم ئه که ن و ژیان ی خو یان

دریژه پی ئه دهن به بی من، له نه وه کانه م که سامان و پاره که م چۆن و له کوی سهر ف

ئه که ن.

به لى! له و هاوړې تازيزانهم كه له بهر خاترى ته وان وازم له پهرستشى خودا هيئا، مال و كاتى به نرخى خو م به دلخوشى و گالتو گپ و خواردن به سه ربرد.

دواى من چى نه كهن تايا هم موو رږژنيك يادى من نه كهن و منيان له بیره، بوم نه گرین، يان گالتهم پيته كهن. بېر مكرده وه له و مه نسه ب و مه قام و كوورسيه م كه جى ته هيلا و نه يدهم به كه سانى تر، به مال و ناوبانگيك كه له م كورسيه به دهستم هيئاو سوو دم لى نه بينى. به منداله كام كه نه مگر تنه باوه شى خو مه وه و له نه مړوه باوه شى منيان بو ناكړي ته وه، و پي كه نينه كانيان نايستمه وه و خو شى و ياريه كانى ته وان نايستمه وه.

بېر م كرده وه له و كات و هه لانه ي كه به ساده يى به فېرډوم داو سوو دم لى نه بينين بو نه مړو، به و هه له تالتونيانه، كه ده بو نو يژم كردها، رږژووم گرتبا، وه به و نه وان هى كه ده بو زانستم فير كردها به لام فير م نه كردها، به حه قيك كه ونم كرده و به و كو بونه وان هى كه غه يبه تى تي دا ده كراو به و قسانه ي خو م كه نه ده بو بي كه م، به و هه تيو انه ي كه ده بو هاو كاريم كردها، به لام نه مكرده، به و موسولمانان هى كه ده بو كي شه كانيان چاره كه م به لام گويم پينه دا، به خيزان و كچه كام كه ده بو حيجاب و ئيسلامم فير كردها و نه مكرده.

به لى منداله كانم، جگەر گوشه كانم، يا باشر بلىم دوژمنى مال و سهروه ته كه م كه له دواى من هه مووى تالان ته كه ن و يه ك دىنارى بو شادى روى باوكيان ناكه نه خىر ، له وه يه چهند جنيوى كيشم بو بنىرن كه بوچى سامانى زياترم بو كونه كردونه ته وه، نازانم ئىتر بير له چى بكه مه وه، له كارانىك كه ته متوانى ته نجامى بدهم به لام ته نجامم نه دا.

به مال و سامانىك كه به سويندى درو، هه له خه له تاندن و كلاوات كو مكرده وه، چهن موسيبهت و موشكيله زورم ته حه مل كرد له پىناو كو كردنه وهى ته و مال و سامانه دا، چهند سه رماو گه رمام ته حه مول كرد، ئىستا ته وان بى هىچ رهنج و هىلاكيه ك ته بنه خاوه نى ته و مال و سامانه، خوژگه ته كرا ته وانى شيان له گه ل من دفن كردبا، به هه موو ته و سالانه ي كه پرؤشتوون، خو له كانىك كه ئىتر له به رده ستم نىن، به و گه نجى و هىزه ي كه هه م بوو، به مووه رهش و ده موچاوه سافه دره خشاوه كه ي گه نجىم، كه فرىوى ته م شتانه م خواردو واگومانم ته برد كه كاتى گه نجىتى، مردن نايه ته خزمه تم.

شريتى ژيانم له پىش چاوم بوو، هه موو كرده وه كانى خو م ته بىنى له م بىر كردنه وانه بووم له ناكاو داچله كام، به خه به رهاتم، به خو شحالىيه وه سوپاسى خودام كردوو گووتم، هىشتا زىندووم و كاتم هه يه تا بو لاي خودا بگه رىمه وه، تو به بكه م له وشتانه ي

رابدووم و ئاراسته‌ی ژيانی خۆم بگۆرم بەشیوه‌یه‌ك كه له‌بیركردنه‌وه‌كانی پێشووم
په‌شیمان‌ی نه‌چیژم.

به دنیایه‌وه‌ ئه‌و رۆژه دیت

به‌لێ ئه‌و رۆژه دیت كه‌په‌رده‌ی غه‌یب له‌پێش چاوانت لانه‌به‌ن، فریشته‌ی مه‌رگ
(ملك الموت) به‌ هه‌یه‌ته‌وه‌ بۆ كێشانی رۆحی تۆ داده‌به‌زی، به‌لێ بیر له‌و ساته
بكه‌وه‌ كه‌چۆن پیلوی چاوه‌كانت بۆ هه‌میشه‌یی له‌سه‌ریه‌ك دابنرێن وه‌ لاشه‌و
جه‌سته‌ی بێ جوولّه‌و وشك بووی (جامدی) تۆ بۆ شوینی مردوو شوۆران به‌ن ئه‌و
رۆژه تۆ هه‌یچ توانات به‌سه‌ر لاشه‌ی خۆتدا ناییت، كه‌سانی تر ئه‌تشۆن.

ئه‌و رۆژه دیت كه‌ كفنت له‌به‌ركه‌ن و جلی فه‌خرو فیز و جوانیت له‌به‌ر داكه‌نن و
بتخه‌نه‌ ناو چالێكی ته‌نگ و تاریك كه‌ له‌ناو گۆردایه‌، راستی له‌و رۆژه‌دا كاره‌با و
رۆشنا‌یی له‌بیربكه‌، هه‌تا درز و بۆشاییه‌ بچوكه‌كانیش به‌ خشت و قور ئه‌گرن و
ئه‌به‌ستن، هاوړی و براو هه‌تا هاوسه‌ری ئازیزت كه‌ له‌هه‌موو كاته‌ سه‌خته‌كاندا
له‌گه‌لتدا بووه‌ به‌جیت ئه‌هیلێ به‌ته‌نیا، ته‌نانه‌ت له‌ گۆر و جه‌سته‌كه‌ت ئه‌ترسیت

دوای ئەوێ چالێ قەبرە که پر کرایه وه به خۆل هه مووان ته لێن خودا لێسی خوش
بیت و تهنه خۆت ته مینیته وه له ناو گۆره که، به تهنیا خۆت و کرده وه کانت، خۆت و
نه کیرو مونکه ر، تهنه خۆتی و خۆت.

دوای ئەوه، چەند رۆژێک پرسه، ههتا له کاتی پرسه که تدا که بو رۆحی رۆشتووی تۆیه
باس له خراپه کاریه کانت و دابهش کردنی ماله کهت ده کری، دوای ئەمه تۆ له بیر
ئه کهن، به لأم تۆ ئیستا به حال و کرده وه وهی خۆته وه گرفتاری، لیره ئاگری سوتینەر
ئه بیینی یان کۆمه له باخیکێ سهوز و دلگیر، ئه گهر خراپه کاریی لیره دا بانگه که ریک،
به تۆ ئه لیت خۆت وات له خۆت کردو ئه مهت به دهستی خۆت چاند، و ئه گهر باش و
چاک بیت خوشگوزهرانی. به راست، لهو رۆژه دا چ وه لأمیکێ خودا ئه دهیته وه که
ده باره ی ته مهنت بپرسی؟ ده باره ی زمانت که شایه تیت له سه ر ئه دات؟

ده باره ی کرده وه رهش و پیس و خراپه کانت که بو ریسوایی تۆ پیشان ئه درین؟
ده باره ی ئه ندامه کانت که دهست ئه خه نه ناو دهست یه که بو شایه تیدان له سه رت و
له ناو بردنتت؟

بهلّی ټهو پړوژه دیت، مهرگ دیت و چارهسهر و دهرمانی پزیشك دهربازت ناکا، و هاوار و گریانی دۆستان و مالهووتیش هیچ دهوریکى نابیت. ههسته لهخه، که خانو و قیلا، پارو واسیته، ریگر نابن له گهیشتنی مهرگ پیټ، لهوهیه بهیانیه کی دی بوونی نه بیټ، کی نالیت پیش تهواوکردنی ئەم کتیبه نامریت؟ بگه پړیوه بولای کاری چاکه و گوپرایه لّی خودا، قورئان نور و پړوشنایی گۆره و نویژیش ریگهی کامهرانی و خوښگوزهرانییه، ببه خشه به هه ژاره کان چونکه له خه زینه ی دوار پړژدا چاکهت بو ټه نوسری و هه ل ټه گیری، پکاتیك نویژی وهرگیرو بو کامهرانی ناخیرهتت بهسه.

ټه ویت چه نیک بژیت؟ هفتا سال؟ ههشتا سال؟ نهوه د سال؟ سه د سال؟ دووسه د سال؟ ههزار سال؟ دواى ټه وه چی؟ دواى ټه وه مردن و نه مان و دفن کردن، دواى ټه وه... قیامت.

وه کو چۆن فریشته ی مردن (ملك الموت) هاتووته خزمه تی کهسانی تر بهه مان شیوه دیته خزمه تی تۆش، چونکه ژیان چه نیک بهرده وام بیټ هه ر به مردن کۆتایی دیت، هه مووی ټه مریت، چاکه کاران و خراپه کاران، له خوا ترسان و گوناهاکاران، پالنه وانه کان و لاوازه کان، ترسنۆکه کان و بوپرو نه ترسه کان، ټه وانه ی دونیا یان

خوشدهووی و ئهانهی دواړوژيان خوښهوی، هيمهت بهرزو بى هيمهتهکان، هه مووی ده مريت:

قَالَ تَعَالَى: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾ (الرحمن: ۲۶)

واته: هه چى به سهر پشته زهويه وهيه، هه رهه موى له ناو ده چى.

قَالَ تَعَالَى: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ (آل عمران: ۱۸۵)

واته: هه موو كه سيك بى جياوازي تامى مردن ده چى.

ئهى بيټاگا، كه واته سهير كه چوڼ هه مووان بولاى ئه و ته گه رينه وه و تو بيټاگاي، پيش تو كه سانيك ته م ريگه يهى تو يان گرتو ته بهر،

تو ئاسا به خوښه زلزانى، به راست خوښه گه وره زانين به رامبهه به كى؟ به رامبهه په روه ردگار ت؟ به رامبهه ئه وهى كه تو ي له نه بوونه وه دروست كرد؟ به نوپيڅ كه ناخويناى وه كاتيڅ كه ئه ناخويناى به سستى و له كاتى خو ي لايداوه؟ به كرده وه كانت كه هه مووى رپايه؟ به رزوويه كه كه پارشيوه كه ي به هرام و به ريانگه كه شى به غه يبه ته؟ به و خوشه ويستيهى كه بو پيغه مبهه ر پيشانى ئه ده يت و كرده وه به

سونته کانی ناکه ی؟ به دوعا و پارانه وهیه که به زمان ته یلیتی ، به لام ناگاته دلت؟

به راستی به ران به ره که ت گه وره و به ده سه لاته .

له ناوبه ری خوشیه کان (هادم اللذات)

ئه مه هه مان ته و ساته یه که چه نده ها جار زانیان قسه یان له باره یه وه کردووه ، هه مان ته و ساته ی که قورثان باسی له دلنیای پروودانی ته کرد

قَالَ تَعَالَى: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ آل عمران: ۱۸۵

واته: هه موو که سیك بی جیاوازی تامی مردن ده چیژی.

مردن واته کۆتایی هه موو خۆشی و له زه ته کان، کۆتایی هه موو رهنج و موصبیه ته کان، کۆتایی هه موو ئومیده کان.

وای دانی که فریشته ی مه رگ (ملك الموت) رۆحی تۆی کیشاوه و تۆ له جه نازه یه که زیاتر هیچ نیت، تۆیان شوشتوووه خه لک و خزمان و مال و منال له سه رت ته گرین، تۆش گریان ی ته وان ته بین ی و ته بیستی به لام توانای قسه و جولته نییه و دوای چه ند کاژی ریکی دی به ره و گۆرستان ته بهن، ته و شوینه ی که رقت لیی بوو وه لیی

راتده کرد، به لام قهبر چاورپی تویه و شهو چاله یان ته نیا بو تو هه لکه ندووه،
 یه که مین شتی که ته که ویتته وه بیرت له و کاته یا ته نیایی و بی هاو دهم بوونه، ئیتر
 هیچ هاو پییه که نیه له گهل تو دا قسه بکات و تو له گه لی گالته بکهیت و پیبکه نی،
 له ته نیشته دابنیشی و له ته نیای دهرت بی نی، وه به راستی ته نیایی سه خته وه
 خراپتر له وهش شه ویه ، هه میشه یی بیت.

به لی : ته کری و ته توانین هم موسیبه تانه ی پی شوو ئاسان بکهین، به شیوه یه که
 له ناو گوږدا ههست به ته نیای نه کهین و له پرسپاری فریشته کان و تاریکی و سزای
 ناو گوږ له شه میندا بین، شه وهش کاتی که ده کری که له گهل خو ماندا بینا و سه روته
 بهینه ناو گوږ بهو پییه که باشترین و بالاترین سه روته و دارایی ئیمانیه و
 باشترین هاو راز و هاو دهم بوونی یه قین و دلنیاییه به ره می خودا دوا ی مردن.

شه مرپو شه توانی ههر کاری که بته وی شه نجامی بدهی، ههر تاوانیک بته وی بیکه ی، هه
 مالی که بته وی داگیری بکهیت و کهس ریگر نه بیت و کهس لیته نه پرسپیتته وه،
 فرمانی کوشتنی ههر مرپو قیکی بیتاوان دهر کهیت و کهس لیته نه پرسپیتته وه،
 مالی ههتیو و موحتاج به ناحق بخویت و کهس نه وی ری به رامبهرت قسه بکات،

هەر تاوانیک بکهیت و کهس حهقت لیئه سیئیتته وه به لام مردن کۆتایی هه موو توانا کانه.

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ

يَوْمَ الْوَعْدِ ﴿٢٠﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا

فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٢٢﴾ ﴿ق

واته: وا بیهۆشی و سهختی و بورانه وهی مرۆقی گیانه لا پیش هات، نه و جا پیت ته و تریت: نه مه ته وهیه که کاتی خۆی خۆت لی لاده داو نه تده ویست دو چاری بیت، ثایا راست نیه؟ (١٩) پاشان فوو ته کری به (صور) دا بو زیندو بونه وهی خه لک، نه وه نه فحه کاتی هاتنی ته وهه ره شه و به لیئانه یه که کاتی خۆی خودا له بی پروا کانی نه کرد (٢٠) له و رۆژه دا هه رکه سیك که بو مه حشه ر دیت دوو فریشته ی له گه لدا نه بیت، یه کیکیان پیش خۆی داوه و ته یگه یه نیته مه حشه ر، نه وی تریان شایه تی نه دا له سه ری به کرده وه کانی (٢١) به یه که یه که ی بیباوه ران نه لئین: بیگومان تو له دونیادا له مه بیتاگا و غافل بویت، پیت وانه بو هه رگیز نه م رۆژه دیت، جا نه وه

ئىستا په ردهى غه فله تمان له سهرت لادا، وه ته مړو بينايى چاوت تيزه وه ته وهى جارن
نه تده بينى ئىستا ته بينى (۲۲)

نه گهر بلين به يانى نه مريت ، چي نه كه يت؟

نه گهر سهروهت و خانووه كانى يهك شارت پيښه خشن ئايا خو شحال ته بيت؟

نه گهر بتكهن به حاكمى هم مه ممله كه ته قبولى ته كه يت؟

نه گهر باشتريں ساته كان و خوشترين بهرنامهت پيشكهش بكن دلخوش ته بيت؟

نه گهر باشتريں خواردن و خواردنه وهت بو تاماده بكن نه بخوي؟

نه گهر باشتريں فيلم و موسيqa بينن گوئى لى ته گرى؟

نه گهر باشتريں شيوه و روخسارت پيښه خشن له ناوينه سهيرى ته كهى؟

واى دانى مردوويت، خه لك و نه وه كانت ته گرين بو.

واى دانى له شوينى مردوو شوران خه ريكن ته تشون.

بيهيڼه پيش چاوت سيدر و كافورت پيدا ته كهن و بو نخوشت ته كهن.

بيهيڼه پيش چاوت جله كانيان له بهر داكه ندوى و كفنيكى سپيان له بهر كردوى.

بیهینه پیش چاوت تویان کردووه ته ناو تابووته وه و له چوارلاوه هه لگیراوه و بهر وه
گورستانت ئه بن.

بیهینه پیش چاوت ماموستا نویژی مردنت له سه ر ئه خوینیت و وا له کوتا
ته کبیره کانه.

بیهینه پیش چاوت تویان خستوته ناو قه بره وه و به خشت داتده پو شن.

بیهینه پیش چاوت خۆل ده که ن به سه رتدا.

وای دابنی ئیستا له تاریکی قه بردای و ته نیا و بی که س راکشای.

بیر له و کاته بکه وه که نه کیرو مونکه ر پر سیارت لیته که ن

دنیابه رۆژیک دیت ئه که یته ئه وشتانه ی سه ره وه و تاقی ئه که یته وه ههروه کو چۆن
له پیش تو هاو رپیکانت و پادشاکان و به هیزه کان پیی گه شتن و تاقیان کرده وه، ئیمه
هه موو رۆژیک له م رۆژه ،حه تمیه نزیك ئه بینه وه، هه نگاوبه هه نگاو، ساڵ به سال، مانگ
به مانگ، هه فته به هه فته، کاتزمیر به کاتزمیر ، چرکه به چرکه... و له کوتاییدا پیی
ئه که ین.

قَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ﴾ الجمعة: ٨

واته:

ئهی پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) پییان بلّی: ئهو مردنه ی که ئیوه لیی راده کهن و ئه ترسن پیی بگهن، بیگومان ههر پیتان دهگا.

یه کهم شهوی ناو گۆر

هاورپی ئه زیم: تۆ ته نهها دوو رۆژ له ژیانندا به سهر ئه بهیت و له دوو رۆژ زیاتر نیسه، شهوی یه کهم له گهل مالهوه و هاوری کانت به پیکه نین وشادی و لهش ساغی به سهرده بهیت، به خووشی و سهرخووشی به پیکه نین و قاقا. شهوه که ی تر، یه که مین شهوی ناو گۆر، شهویک که به ترس و دلهر اوکی به سهری ئه بهیت له ترسی پرسیار و وهلام، شهویک که ته نیای و نه خیزانت نه منداله کانت له گهل نابیت، به لی ئه وه یه کهم شهوی ناوگۆره، شهویک که پشتی زانایانی ره بانای و گه وره کانی چه ماندووه ته وه و دلایانی هیناو ته له رزه، شهویک که وای له په یامبه ران و نیردراوانی خودا کردووه که خه ریکی گریان و گه رانه وه بن بۆلای خودا به به رده و امی، شهویک که ئه گه ر کرده وه چاکه کانیا ن و هرنه گرتی به دبخت ئه بهیت،

شهو يکه که داهاتووی هه ميشه یی تووی تیدا دیاری ته کری، شهو يکه که به یانی شهو شهوه قیامه ته و خوړهه لاتنیکی تری به دواوه نایه ت.

هه ر وه کو (ابنُ عَمَرٍ رضی اللہ عنہما) ده فه رمووی :

(إِذَا أَمْسَيْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ ، وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ ، وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ لِمَرَضِكَ ، وَمِنْ حَيَاتِكَ لِمَوْتِكَ)

صحيح البخاري رقم : (٦٤١٦) .

واته : شه گه ر ئیواره ت به سه ردا هات شهوا چاوه رپی به یانی مه که ، وه شه گه ر به یانیشته به سه ردا هات شهوا چاوه رپی ئیواره مه که ، وه له له ش ساغیت بگروه بو نه خو شیت ، وه له ژیانته بو مردنت .

یه کهم شهوی ناو گۆر، شهوی ترسان یان شهوی ئاسودهیی

شهویکه که ئیتر بانگیژ بۆ نوژی بهیانی بانگ نادات، ئیتر و له ئەمەرۆه هیچ کات گوییستی «الصلاة خیر من النوم» ناییت، شهویک که بانگیژی بهیانیه که ی ئیسرافیله و هه رکه بانگی فهرموو ئیسقانه رزیوه کان له گۆره کان بهرز ئەبنه وه (زیندو دهنه وه) و به پری ته که ون بۆ بهردهم و خزمهتی خودای گه وره.

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَفُتِحَ فِي الصُّورِ فُجِعَتْهُمْ جَمْعًا﴾ الكهف: ۹۹

واته : دواى ئەوه له نه فخره ی دووه مدا فوو به شه بیوردا ته کری و هه موو کۆته کهینه وه بۆ حساب و کیتاب.

به لى نوژی و رۆژوو ته واو بوو، له ئەمەرۆه پارشیو و به ربانگ کردن نیه.

ئایا تا ئیستا قه برت بینیوه؟

ناوی ئەم شوینه قه بره وه ههروه ها گۆریشی پیده لىن.

ئیره نیشتمان و مالى هه موو زاناو نه زانیك، هه موو دهوله مهن دو و هه ژاریك، هه موو لوتبه رز و لاوازیك، هه موو پادشا و ژێرده سته یه که.

ئیره شوینی پهنده وەرگرتن و له ناوبه ری خوښیه کانه.

لیږدها کۆتایی دیت به هه موو پیکه نین و قاقاکان، وه کۆتایی دیت به هه موو هاوارو شه رگا کان.

ئیره شوینی نه و میروو و کرمانه یه که خواردنیان لاشه ی مرۆقه.
لیږدها ناگری دۆزه خ و سزا هه یه.

لیږه به هه شت و نیعمه تی فراوان هه یه .

ئیره جیگه ی پهنده وەرگرتنه و نامۆزگاریکاریکی بیده نگه.

ئیره شوینی بیرچوونه وه و له بیرکردنی شته کانه که هاوری پیکانت لیږدها له بیر نه کرین.

ئیره نه وشوینه یه که فه رش و کومباره که ی خو له، دانیشته وانه که ی بریتین له لاشه ی مرۆقه کان و کرمه کان.

لیږدها که سائیک پیوستیان به یه ک رکات نویت و پیوستیان به یه ک کرده وه ی خیر هه یه.

ئیره یان مالی رپزلینان یان مال و شوینی سزایه.

ئیره کۆتا مه نزلگه ی دنیا و یه که مین مه نزلگه ی دواړۆزه.

ئیره کۆتایی و ئاخیری هه موو ئاره زوووه کانه.

ئیره قه بره، ئه و شوپنه ی که نه فره تی لیده که یین و لئی بیئاگاین ، به لئی ئیره گۆره.

به راست تا ئیستا قه برت بینوه؟ ئایا تا ئیستا هه ستت به تاریکیه که ی کردوووه؟

ئایا ده رباره ی ترسناکی ناوگۆر ئاگاداری و هیچ زانیاریت هه یه؟ ئایا سه رنجت داوه

که چهن ته سک و بچووکه؟ ئایا کرم و میرووه کانی بینوه؟ تائیستا بیرت له کرم و

حه شه راته کانی ناوگۆر کردوووه ته وه؟

یادی ئه و رۆژه بکه وه که هه موو ئازیزانت فه رامۆش ئه که ی.

یادی ئه و رۆژه بکه وه که ته رازووی دادپه روهری ئیلاهی داده نریت و خۆت و

کرده وه کانت بۆ ئه وی ئه بن.

بیرکه وه ، بیری رۆژیک که پیت ته لئین به سه ر پردی سیرات بپه ریوه.

یادی ئه و رۆژه بکه وه که به ناوی باو کته وه بانگده کرپی بۆ ئه وه ی حیساب و

لیپرسینه وه ت له گه ل بکری.

یادی ئه و رۆژه بکه وه که ئیسکه کان لیک جیاده بنه وه و ده نگی ترسناکی نۆره ی دۆزه خ

دله کان رابچه له کینیت و مووه کان سپی بکات.

یادی ئەو پوژە بکەوه که به تۆزای و پروتی و چاوه کانت ئەبلەقن وهه لدهستیه وه.

یادی ئەو پوژە بکەوه که کیتابی کرده وهت داخراوه و سه به به کان راگیراون وه

به ته نیا خۆت ده مینیتیه وه به رامبهر پهروه درگاریکی مهزن، جه ببار و ده سه لاتدار.

بیرکەوه له پوژیک که بانگ بکریی و جگه له تۆ کهس وه لām ناداته وه، سه رشۆری و

لاوازی ئەو پوژە، ترس و دلەپراوکیی ئەو پوژە له بیر مه که.

یادی ئەو پوژە بکەوه که ده باره ی ته مهنت پرسیاارت لیته کهن ، ئە گهر خودا پیته

بلیت من ئەم هه موو چاکه م له گه ل کردی تۆ چۆن سوپاسی منت کرد، چۆن وه لām

ئە ده یته وه؟

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ، مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾ (٥٤)

الزمر: ٤ هواته بگه ریته وه بۆلای خودا وه ندتان و ملکه چی فه رمانی ئەو بین پیش ئە وه ی

سزاکه تان بۆ بی، دواتر له لایه ن هیه چ که سی که وه یارمه تی نادرین.

مه رگا (مردن)

مروڤ له مردن راته کات کاتی که نه خوش ئە که ویت له ترسی ئە وه ی نه وه که بریت خیرا

چاره سه ری خوی ئە کات، شوینی که که هه ست ئە کات بۆنی مردنی لی دی نزیکی

مه رگ راستیه که من لیبی راده کهم، شه ربه تیگ که گوناها کاران و گویرایه لانی خودا تامیان کردووه، کاسه یه ک که نه بی و په یامبه ران چه شتوویانه، راستیه ک که دوزمنانی خودا و دۆستانی خودا دانیان پیدان ناوه و ملکه چ بونه، راستیه ک که ناکری له بهرچا و نه گیری و حسابی بو نه کهیت و لیبی رابکهیت.

قَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْ إِنْ أَلْمُوتَ الَّذِي تَفْرُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ﴾ الجمعة: ٨

واته: ئەى محمد(صلی الله علیه وسلم) پیدان بلی: ئەو مردنەى که ئیوه لیبی راده کهن و ئەترسن پیبی بگهن، بیگومان هەر پیتان دهگا.

به لیبی، ئەو دیت بو بینیت له هه رشوینیک بیت، زیندووه کان له سه ر مردووان ئەگرین، ناوی ئینسانه کان له بیر ئەکرین، کورسییه کان چۆل ئەبن و پۆسته کان ئەگویرینه وه بو دواتر، هاوړپیکان، دراوسپیکان، خیزان و مناله کان به جی ئەهیلتیت، دهست و پیبی جولاهه کان له جووله ئەهستن، جلوبه رگه جوان و سه رنج راکیشه کان بی خاوهن ئەمیننه وه و گه رده لولی مه رگ به رنامه و ئومیده کان له گه لا خوی ئەبات و کیتابی کرده وه کان (باش و خراب) داده خری.

پەردە دەخریته لاوه و پریگر لادەبریت، ئایه تەکانی قورئان روودەدەن و دینەدی، شیرینی ژیان تال ئەبیّت و تالی ژیان شیرین ئەبیّت، شەمەندەفەری ژیان رادەوہستییّت و گەشتی کۆتایی دیت و شوین و جیگای تو دیاری ئەکریت و بەلینەکانی خودا دینە دی، روح گوپرایەلی لاشە ناکات، بەلی ئەو رۆژە دیت و بە دلنیاپەوہ هەر دیت.

ئارەزووہکان لەناو دەچن و نابووت ئەبن، و بیناکان ئەپروخین و تیک ئەچن و لاشەکان لەژیر خاک دائەرزین و دەموچاوہکان و جوانیەکان تیک ئەچن و لاشە بوئخۆشەکان ئەگوپین بو لاشەییەکی گەنیو و ئەبنە خۆراکی کرم و میروو.

له مردوووان بپرسن

چیان پیکردن؟ دەموچاوہ سەرنج پراکیش و نورانیەکەتان چی لیہات؟ کوا لاشە نەرم و جوانەکەتان؟ خۆل و میرووی گوپ چیان بەم شتانە کرد؟

ددا نە سپی و جوانەکەتان کوا؟ چاوہ گەورە و مووہ بریقەدار و پەرەکەتان کوا؟ بپروکە و سیاسەت و خویندەواری و پۆستەکەتان چی لی بەسەرہات؟ بیدەنگی و ھاوار، ئەمرو نەھی، زۆرییژی و زولم و ستەمی ئیوہ کوا؟ درەختی میوہدار و جل

و بهرگی نهرم و حهریری ئیوه چی به سه رهات، بوی عه تر و بوئوخو شکه ره کان که به خوئاندا ده کرد کوا؟ جلوبه رگی زستانه و هاوینه ی ئیوه ، دهنگی هاوار و قیره ی ئیوه چی لیّ به سه رهات؟ کوا ئه و رۆژه ی که ئیوه وه لّامی سه لامی ئینسانی هه ژارتان نه ئه دایه وه؟ له کوئییه سفره رهنگین و رازاوه کانتان که به ئیشتیها و له زه ته وه ئه تاخوارد؟ کوان ئه و ژنه جوان و نازکه رانه ی که یارمه تیده رتان بوون و به نهرمی و له سه رخۆ ده ست و پایان بو ئه شیلان؟ کوان له کوئین؟ ئوئۆمبیله مؤدیل به رزه کان که ته نانه ت رازی نه ده بوون یه ک شوختی بچووکیشی پیوه بیّت؟ کوان خزمان، قه وم و عه شیره ته که تان که شانازیتان پیوه ئه کردن؟ کوان دهسته به هیژ و ئاسنینه کانتان که ئیسک و ددانی لاواز و بیّتوانا کانتان پیّ ئه شکاند؟ کوان چهک و تفهنگ و مه غزه نه پره کانت که به ناحق له سه ر و لاشه ی ئینسانی بیّ به رگری خالیّتان ئه کرده وه؟ به راست کوا له کوئییه ئومید و ئاره زوو ه کانتان؟ کوا له کوئییه

!؟.....

دوورگه ی ترس

دو نیا به هه موو رهنګ و نارایش و جوانیه که ی رووی تی کر دووین، به شیوه یه که دین و ناخیره تی خو مانمان به خو شیه کی که م و کاتی هم دو نیا فرۆ شتووه، خو شه ویستی دو نیامان به شیوه یه که نو شیوه به هه موو به شه کانی له شمان و هه موو ده ماره کانا ندا رویش تووه، دل مان په یوه ست کردووه به رهنګ و بریقه و تو تو می بی لی جوان و به بینای مه رمه ر، وه به شیرینی و بریقه و جوانی کالاکانی دو نیا هه لڅه له تاین، دل مان به ست به خو شی و له زه ته کانی هم دو نیایه، تو می دمان به وه عد و په یانی دو نیا هه بوو، له گه ل ټه و موسی قایه سه مامان ټه کرد که دو نیا بو ی لی ټه داین، به و پارووه حه رمانه ی که ټه مان خو ارد خو مانمان له به زه یی و ره جمی خوا بی به شکرد، پی شو ازیمان له گونا هه کان ټه کرد و به ره و رووی ټه چووین، گرنگی زورمان به دو نیا ټه دا، له پی ناو به ده ست هی نانی پو ست و پله و پایه خوینی مرؤ قی بی گونا همان رشت و به خو شی دو نیا هه لڅه له تاین، بینا به رزه کانی دو نیا، دره خت و سه وزایی و روو باره کانی دو نیا، نه وه و توانا و پوستی دو نیا چاوی دل مان کی کویر کرد به شیوه یه که که جگه له دو نیا هی چمان نه ټه دی، هم دو نیا هه زاره ها گنج و زاوای له خودا دوور خسته وه، له ناو گونا هه کان نقووم بوین، شه ی تان هه لی خه له تان دین،

خودا و دینه که یمان به گالتنه جاری و هر گرتبسو، له پیناو رازیکردنی نه فسماندا خودامان له خۆمان تووره کرد، له پیناو ژیانیکه چهند رۆژهی ئەم دوونیا ژیانیه هه می شه یی ناخیره تی خۆمانمان له ناو برد و فهوتاند، له پیناو خۆشی دوونیا خۆشی هه می شه یی ناخیره تمان له ده ستدا، له پیناو شادی و هاوړی و نه وه کائمان خۆمانمان له شادی دوا رۆژ بیهه شکرد،

به داخه وه، زۆر به داخه وه، په شیمانین له و شتانه ی که ده بوو له دوونیا ئەنجامی بدهین و ئەنجامان نه دا.

تا که ی بیئاگای !

نایا تا ئیستا گویت له دهنگی مهرگ هه بووه و قهبرت دیوه؟ دۆست و کهس و کارهکانی خۆت به دهستی خۆت ناشتووه و مهرگی ئهوانت بینیهوه، که چۆن له کۆشکه کانهوه بۆ گۆرپهکان گۆیزرانهوه، له پرووناکی ماله کانهوه بۆ تاریکی ناو گۆرپهکان، له باوهشی گهرمی ماڵ و منالیان بۆ باوهشی کرم و میرووهکان رۆشتن، له سهه دۆشهکی نهرمهوه بو سهه خاکی زبری قهبر گۆیزرانهوه ، لای ئیهوهوه بۆلای مردووان کۆچیان کرد، رۆژتیک بچۆ بۆلای گۆرپهکانیان و هاوار بکه و پرسیاریان لیبکه، دهبارهی سوپا و داراییه کهیان پرسیاریان لیبکه، دهبارهی زمانیان لییان پیرسه که قسهیان پیتته کرد، دهبارهی چاویان پیرسه که چیژ و خوشیان لیته بیینی، دهبارهی هیژ و توانا، دهبارهی توورپیی و هاواریان لییان پیرسه، دهبارهی زمانی چهور و قسه زانیان لییان پیرسه، دهبارهی ته که بوور و خۆبه زلانیان پیرس، به دلنیا بییهوه به ئاه و په شیمانیهوه ته لێن : ئیمه هه له مان کرد، زهره مان کرد و بیئاگا ماینهوه تا مردین.

کهواته هاوړپي تهزیزم ، برای من ، خوشکی من ، کوړپي خوّم ، کچی خوّم! تاکه ی له بیتاگای و دووری له خداوه؟ تاکه ی گوړپراهلی شهیتان و نفس کردن، تایا کاتی تهوه نه هاتوه دله رهقه کاغان به تهوبه نهرم کهینهوه؟

قَالَ تَعَالَى: ﴿الْمَ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ﴾ الحديد:

۱۶

واته: تایا کاتی تهوه نه هاتوه بو تهوانه ی تیمانیان هیناوه دله کانیان نهرم بی بو یادی خودا، وه بو تهوه ی کهله قورثاندا دابهزیوه.

مردن تهنیا یه کجار دیته خزمهتت ^(۱)، مال، جوانی، گهنجی، پوښت ریگر نابیت له مردن، سواری شهمنده فوری تهوبه به پیش تهوه ی له ویستگه که دور که ویتته وه.

بهو روژانه ی که له ته مهنت روشتوه و تهوه شی که ماوه و خودا پیی داوی فریو مه خو، تهوه شی که ماوه ههر بهم شیوه یه دهر وا، بو یه په له بکه نه وه که خه وتبیت و

^(۱) (مه بهست تهوه یه تهنیا جاریک ته مریت)

کاتیک به خه بهر بیتهوه که درهنگ بو بیته و کار له کار ترازابیت، چونکه ئینسان که مرد داوای گه رانهوه له خودا ئه کات و گوئی له م وه لامة شه بیت :

قَالَ تَعَالَى: ﴿كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ المؤمنون: ۱۰۰

واته: نه خیر، شهوه هه ر قسهیه و شهیکات، تاروژی که زیندوو شه کرینهوه له مپه ریکی گه وره یان له پیشدایه ناتوانن بگه ریتهوه بو دونیا.

که واته شهی هاو رپی نازیم: هه ر شه مرۆ، نه خیر، هه ر شه ساته ی ئیستا که شه م کتیبه شه خوینیتهوه بگه ریتهوه، له دل شه بیهار بده و سووربه له سه ری و بگه ریته بو لای په روه ردگار، له و ته مه نه ی که بیسوود به فیروته داوه تهوبه بکه، تهوبه بکه له و تاوانانه ی پیشووت چونکه زوریک له تهوبه و ئستیغفاره کان (داوای لیخوشبوونه کان) پیوستیان به داوای لیبوردن کردن ههیه.

تهوبه و گه رانهوه ی ئیمه له گه روومان ناچیتته خوارهوه تا بگات به دل، تهوبه شه کهین کهچی دل مان پر له کینهیه، تهوبه شه کهین کهچی بیر له دونیا شه کهینهوه، به زمان تهوبه شه کهین کهچی دل مان ئاگای له م گه رانهوه و تهوبه یه نییه. خودا له گه ل کهس دوژمنایه تی نییه، هه موو شه وانه ی که په رستشی خودا ناکهن و نه خوشی هیرشی بو

هيټاون وه له كه مې رزقيان تورپهن و خه م و خه فته و كي شه كان ته ويان كوت
 كردوه، ته نجامي ته و توره بووه كه هر خويان ناشتويانه

﴿ وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴾ ﴿٣٠﴾

الشورى: ٣٠

واته: هر به لايه كتان تووش بوو ته وه به هوي كرده وي خوتانه وه يه، له زوريك له
 گونا هه كانتان ته بوري و سزاتان نادا له سه ري.

به لي، كه سي عاقل زو وه ست به شته كان ته كات، تي ته گا، حقي ته كاته وه، فريو
 ناخوات، نوپژ ته خويني، روزه و ته گري، زه كات ته دا، ده ي توش نازا به، بترسه
 له وه ي به م دنيا كه مهي تيستا مه غرور بي، ته گه ر ناخرين كه سي دنيا تو بيت
 مردن هر ديتته خزمه ت، ته فسوس و حسه رت له و روزه ي كه مردن بگات و توبه
 نه كه ي، ته فسوس بو تو كه بانگ بكر ي بو ته وبه و وه لام نه ده ي ته وه، به رپي گه ي
 خدا تاشنا بيت و ته وبه نه كه ي، هيچ عاقل ي كه له به ر خاتري دنيا دوا روزه ي خوي
 ويران ناكات، كه واته هر تيستا بگه رپوه، خوراگر و به هيژ، به نوميد و هيمه تي
 به رزه وه، به يه قيني كامله وه بولا ي خدای ميهره بان و چاوه رواني خوت بگه رپوه،
 دلنبا به كه با شترين كاته كاني ژيان ت كاتي جيا بونه وه و دوور ي ته له گونا هه وه،

کاتی دوورگرتنه له هاورپي خراب، وه باشتري کاته کانت کاتی سوجه و رکوعه، کاتی دوعا و نه نجامدانی کاری چاکه و قسه کرنه له گهل برا موسولمانه کانت، باشتري کات نهو کاتيه که دوعا کانت قبول کن، و ناوت له لیستی پیاوچاکان و سوپاسگوزاران بنوسن. له لیستی که سانیک که چاوی فریوخواردن داخه و له گهل محمد (صلی الله علیه و سلم) و هاوه له بهر پزه کان ته و قه ده که و دست له مل یه که نه که ن :

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴾ النساء: ۶۹

واته: هه رکه سیك گوپراه لی فه رمانی خودا و په یامبه ر(ﷺ) بی، ده بیته هاورپي نهو که سانه ی که خودا چاکه و نیعمه تی خو ی به سه ردا پرشتوون له په یامبه ران و راستگو یان و شهیدانی ریگه ی خودا و سالیحان و چاکه کاران، وه نه مانه ش باشتري هاورپين.

له لیستی که سانیک که نیعمه ته کانی به هه شت، (حورالعین) و رووباره کان و جوگه کانی هه نگوین و شیر چاوه روانیان، ده که واته ناماده به، به عهتری تیمان

خۆت بوځوځشېکه، کراسی ته قوا بپوځشه و به ټاوی توبه و په شیمانی خۆت بشو و به کرده و هی چاک خۆت جوان بکه و پشت به پشتینهی تاعهت ببهسته چونکه بینینی پهروه رډگار نزیکه.

هه موو چرکه و ساتیک ترسی ټه و هت هه بی که پادشای پادشاکان (خودا) داوی تو بکات، جوان و گونجاو نیه که خو لای و رهنګ په ریو له به رده م ټه و دا ټاماده بیت و بترسه له و هی که به م شیوه و هه بیه ته ت رازی نه بن و قبولت نه کهن، چونکه تو له کاتی میوانی دوسته کانت به جل و به رگی جوانه و ټاماده ټه بیت به ټام به بی ټاماده کاری به ره و باره گای خودا هه نګاو ټه نیی.

ریکه که زور مه ترسیدار و ترسناکه و شهیتانه کان له که مینن، کاتی قیامت نزیکه و ته رازوو دانراوه و رووداوه گه وره که و زهوی له رزه ی قیامت نزیکه :

قَالَ تَعَالَى: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝١ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝٢ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۝٣﴾
 يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۝٤ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ أَوْحَىٰ لَهَا ۝٥ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا
 أَعْمَلَهُمْ ۝٦ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝٧ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا
 يَرَهُ ۝٨﴾ الزلزلة:

واته: کاتی که زهوی ته کاندراو که و ته له زه له زو جو له جوول (۱) وه هه چچی باری
 گران وقورسی هه بوو فری دایه ده ره وه (۲) له و کاته دا مروقی بیباوهر به سه ر
 سو پمانی که وه ته لی: زهوی چیه تی وا ده کات؟ (۳) له ورژده دا زهوی هه و اله کانی خوی
 به چاک و خراپه وه راده گه یه نیئت (۴) ته ویش به هوئی ته وه وه که پهروه رد گارت وه حی و
 فرمانی کردوه به و زه لزه له یه (۵) له ورژده دا خه لکی به په رش و بلاوی له گوره کانیا
 ده رده چن بو شوینی حیساب، بو ته وهی پادا شت و تۆله ی کارو کرده وه کانیا ن پیشان
 بدری (۶) هه رکه سیك به ته ندازه ی کیشی وردیله یه ک چاکه ی ته نجام دابی،
 پادا شته که ی ته بینیتته وه (۷) وه هه رکه سیك به ته ندازه ی کیشی وردیله یه ک خراپه ی
 ته نجام دابی، تۆله که ی ته بینیتته وه (۸) .

ته م نایه ته ، هه و اله له لایهن پهروه رد گارته وه، تۆ ته ورژده بو کوی راته که ی؟ په نا
 بو کام خزم و ناسیارت ته به ی وه کام زهویه هه لته بژییری بو خوشاردنه وه؟

ئەي نەفس!

چەن هىلاكم لە دەست تۆ، وات لێكردم لە بەر تۆ تەحەموولى كێشەي زۆر بكەم، لە بەرخاتر هەلەكانى تۆ ژيانم لە خۆم تەنگ كرد، لە بەرخاتر پۆشين و تيركردنى سك و خۆشيهكانى تۆ تووشى ريباو گوناھ و كلاًوات بووم، خەو و ئيسراحهتم واز لیبينم، حەرام و حەلال لەبەر بكەم، شەو و رۆژم بيبیت بە يەك، هەست بە سەرما و گەرما نەكەم.

ئەي نەفس، بە گوناھ و وەسوەسە هىلاكت كردم، لە بەزەيبى و رەحمى خودا بيبەشت كردم، لە بەهەشتى هەميشەيبى و نيعمەتەكانى خودا و لە رازيبوونى پەروردگار دوورت خستەوه، ئەي نەفس، تاكەي، تاكەي، بپرکردنەوه و تەمەنى ئازيزى خۆم لە پیناو خۆشيهكانى تۆ بەسەر بەرم و لە بەرخاتر تۆ گرفتارى دۆزەخ و سزای خوايى ب، بە گالتەو گەپ، كامەرانى ئاخيرهتمت لەناو برد، بویتە هۆى ئەوہى كە لە كۆكردنەوهى تويشوى پيوست بۆ قيامەت جيبيمنم و بە ئاگرێك بسوتيم كە بەرگەي ناگرم، مەگەر جگە لە گوشت و خوين من چيم، چەنيك توانام هەيه؟ ئەي نەفس! ئەي ستەمكار! ئەي دوزمنى خودا! بيچارەت كردم، زەليل و سەرشۆرت كردم، فيرى حەسوودى و قسەي پووچت كردم، وەسوەسەت بۆ دروستكردم بۆ ئەوہى

ثابرووی برای موسولمانم ببهم، وه سوهسه ت بو دروست کردم تا گیان له برای موسولمانم بسیئم و بیکوژم.

ثای، ئهی نهفس ته گهر تو نه بویتایه هه موو مرۆقه کان پیکه وه کۆک و ته با ته بوون.

ته گهر داواکاری و گالته و گه پی تو نه بوایه، دزی و تالانکردن نه ده بوو.

ته گهر هیوا و و داواکاریه له راده به ده ره کانی تو نه بوایه براکوژی و تالان، هه لئه تانندن و کلوات نه ده بوو.

خۆت به موسولمان ته زانی له کاتی کدا ئیسلام له تو بیزاره؟ چون موسولمانی کی که گویت له موسیقا ته بیت نه ورووژیت و دلت پیی ته کریته وه به لام که لام و قسه ی پهروه ردگار کارت لیناکات و ناتجوولینی؟! په ند و نامۆژگاری ته بیستی و به ناگا نایه یته وه، حه ق ته ناسی و دوا ی حه ق ناکه وی، قورئانه که ی خودا ته خوینیتته وه که چی دلت وه کو ئاسنه، نویت ته که ی به لام له داوین پیسی و خراپه کاری ناتگه رینیتته وه؟!

ثوف، ئەى خۆبهزلزانی مهغروور، له کاروانى چاکه کاران و بهنده پاك و بو
خواسولخواوه كانى خودا دوورت كردمهوه بهشيوهيهك رېگه كه م ون كرد و هيچ
نیشانه يه كى ئەو کاروانه نابینم و نادۆزمهوه، له رهحم و بهزه يى خودا بيبهشت
كردم بهشيوهيهك هه رچى دوعا ئەكه م، هيچ كاريگه رى نيبه. دونيات شيرين و
خۆشه ويست كرد له لام بهشيوهيهك هه رامه كانى له سه ر زمانم تال نين.

په شيمانم، كه شوينى تو ژير پييه كان بوو وه من حسابم بو كردى. تاكه ي؟ تاكه ي
ده بيت من تهحه موولى جهورو سته مى تو بكه م؟

ئەى نهفس تۆبه بكه و بگه رپۆه بۆلاى پهروه ردگارت.

ئەى فه رمانكه رى سه ركه ش، از له بيفه رمانى بينه و، هيواو ئاواتى بوون به خاوه ن
بينا و سهروه ت و دارايى له بيركه ، ئەگه ر كه سانى تر ناتناسن ئەوا من باشت
ئهناسم ، ئەگه ر ئەلئى تۆبه م كردوه، كوا نيشانه ي تۆبه و گه رانه وه ت ؟

ئەلئى په شيمانم و تۆبه م كردوه، كوانى فرميسكى تۆبه و نيشانه ي په شيمانى ؟

ئه لئی منم من، ته نیا منم، له کاتی کدا که هیچ نیت، هیچ ریژ و پیگه یه کت نیه و به بی هیچ شتیك خوت به گه وره دا ئه نیی و کرده وه کانت له پیش چاوی خه لک به گه وره و گرنگ پیشان ئه دهیت.

هه رگیز تۆم بۆ رازی نه کراو و هه گیز تیڕ نه بووی.

ئه لیم: تاعهت و خواپه رستی؟ ئه لئی: به یانی! ئه لیم نوێژی به یانی؟ ئه لئی: تۆزیك بجه وه، ئه لیم: خیر و سه ده ده قه؟ ئه لئی: نیمه، ئه لیم: رۆژوو؟ ئه لئی: توانام نییه .

ئه لیم: جیهاد؟ ئه لئی: ئه مرم! ئه لیم: مردن و قه برمان له پیشه؟ ئه لئی: هیشتا کات ماوه! ئه لیم: تۆبه و گه رانه وه؟ ئه لئی: هیشتا زوه، ئای له تۆ، که ی بیّت و فرمی سکی گه رانه وه و تۆبه به سه ر گۆناته وه ببینم!؟

حالی نقووم بووان

من دهربارهی نقووم بووانی ده ریا و ناو قسه ناکه م، له گه ل که سانیکمه که نووقمی
 ده ریا ی گونا ه و سه ریچین! له گه ل که سانیکمه که به سه یرکردنی فیلم و زنجیره
 شهوان به سه ر شه بن و کاتی نویژی به یانی له خه ودان، له گه ل که سانیکمه که له
 مزگه وته کاندای پرومته و توئیلیان به سوجه بردن و پشتیان به رکوع بردن هیلاک
 شه کن ، به لأم له دهره وهی مزگه وته کان هاوکاری شه یتانن، له گه ل که سانیکمه که
 ناوی هونه رمه ندان، شه کتیره کان، سه ماکه ره کان و ئافره تانی گورانیبیژانیان له به ره،
 به لأم له ناو و نازناوی رابه ری مرؤقیسه تی و ژیاننامه و هاوه لسانی و خیزانه کانی
 بیئاگان!

مه گهر تهو نه بوو له نه بوونه وه دروستی کردی، جلو به رگت له بهر نه بوو جلو به رگی

له بهر کردی، برسی بوویت تیږی کردی، تینوو بوویت ناوی پیدای؟

تهی چوڼ نیعمه ته کانی به پینه زانین و بیباوهری وه لام ته ده پته وه، پاداشت و

به خششه کانی به گونا ه و سه ریچی وه لام ته ده پته وه؟

له سهر مولک و زهوی تهو، له ژیر ناسمانی تهو ته ژیت و له کهش و هه وای تهو و

له سفره ی تهو ته خویت و ناشوگری و سه ریچی تهو ته کهیت؟

پینه کهنی، دلخوش و سه رقالی، به ژیان و گالته و گه په وه مه شغولی و له بان

سه ریشته وه خودا و په روه ردگارت تووره و نارازیه؟ تایا رازی ته بیت له ناو مولک

و مالی تو پلانگیږی بکن و تو نارام بیت؟ به لام خوټ له ناو مولکی خودا کهت

خهریکی گونا هیت و به گونا هه وه مه شغوولیت. گونا ه ته کهیت و نومیدت به په حمی

ته وه:

قَالَ تَعَالَى: ﴿ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمُ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١١﴾ واته: تاخو ته وانه ی

که پروایان نیه و تاوانیش ته نجام ته ده ن پیمان وایه، وه کو ته وانه یان دا ته نیین که

بروایان هیڼاوو و کاری چاکه ته نجام ته دهن "هرگیز شتی وانابی"، وه پښیان وایه ژیان و مردنیان یه کسانه، بهراستی تهو دادوهریهی تهیکهن خراپه.

تایا نازانی که مردن پرووح کیښانی ههیه، گور تاریکه، تهرازوو ديقهتی ههیه و هشریش زور ترسناکه و تو لهم دونیا له نیمتیجان و تاقیکردنهوی خودادایت، هه موو تاقیکردنهویه کیش دهرچوون و کهوتنی تیايه؟ وانهزانی تهوانهی که گوناھ ناکهن توانای ته نجامدانی گوناھیان نیه؟ ته گهر ته مړ نه گهر پښتتهوه تهی تیر کهی ته گهر پښتتهوه؟ تهو روزهی که بتهوی بگهر پښتتهوه و نه تتوانی؟ تهو روزهی که بلیی :

﴿ قَالَ تَعَالَى: ﴿ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴾ ﴿١٠٧﴾ المؤمنون

واته: پهروهردگارمان لهم تاگره دهرمان بښنه و بمان گپهوه بو دونیا، ته گهر ته مجارهش گه پراينهوه به بی پروایی، تهوا بهراستی تیمه سته مکارین.

تهوکات وه لاما کهت ته مه ته بیت :

﴿ قَالَ تَعَالَى: ﴿ قَالَ اخْسَوْا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُون ﴾ ﴿١٠٨﴾ المؤمنون

(خوای گه وره له وه لاما اندا به تووره بیهوه) دده رمویت: بی دهنگ بن و ده متان داخن، قسه شم له گه لدا مه کهن.

دهمت داخه و بیدهنگ به! گهړانه وه نییه. دونیا زوو و خیرا ده گوزه ریټ، مائی دونیا تیائه چیټ و نامیټ، پاداشت و درده گیریټ بۆ ټه و کاره باش و هه لالانه ی که ټه نجامدراوه و سزاش ټه دریتیوه له سهر ټه و هرامانه ی که ټه نجامدراوه، منداله کان گهوره ټه بن و گه نجه کانیش پیر ټه بن و ټه مرن.

دونیا زوو یان درهنگ ههر ته واو ده بیټ، به خوشی یان دلته نگی و ناخوشی، به گویریایه لی یان سه ریچی، به هه ژاری بیټ یان ده وله مهندی ههر ده گوزه ریټ، دونیا وه کو مه مه ریچه نه ک مائی مانه وه ی هه تاهه تایی، هه رکه کفنیان له بهر کردی و نامه ی کرده وه کانت داخرا هه موو ټاره زوو ده نیایه کانت و سامانه کت به جی ټه مینی، هه رکه پیلوه کانت داخرا قه بر پیټ ټه لیټ: من تاکه مائی تاریکی ټوم ټه گه ر به خواپه رهستی و ټاماده کاریه وه هاتووی به خیر بیټ و سلوات لیټی وه ټه گه ر به سه ریچی و گونا هه وه هاتووی وای بۆ ټو.

که به لای گوړدا تیبه ر ټه بیټ گوړ به زمانیکی نه بیستراو ټاموژگاریټ ټه کا به لأم ټو نایبیستی، دوستانت ټه خه یته سه رشان و له ناو قه بر ټه یانیټیټ و فرمیسک بۆ لیټیابوونه وه و دابرا ن لیټیان ټه ریژی به لأم خوت هیچ په ندی لی وهرناگری.

بۆ ټه نجامدانی کاره کانت به یانی زوو له خه وه هه لدهستی به لأم بۆ به ټه نجامگه یاندنی فه رزیی خوایی هه لئاسی، له موراقه به و چاودیری به نده کان ټه ترسی به لأم له

موراقه به و چاودپیری خودا هیچ ناترسی، کاره تایبه تیه کانی خۆت به وردی به ته نجام ته گه یه نی به لام ههرکه وه ستای بۆ نویژ خه یالت ته روا، شوین و مالی دونیات تاوینه کاری و رهنگا ورهنگ ته کهیت و له چاککردن و جوانکردنی مالی دوارپۆژ و قهبرت بیئاگای.

له دۆزهخ ناترسی، له بی ئیمان بوون پیش مردن، له ئاخیره پری، له پۆژتیک که دل و زمانت خیانهت لیبکه و بتهوی له سه ره مه رگدا شایه تومانی بلی و دووباره ی که یته وه و نه تتوانی، له ریبا و گونا ه که دیوارتیک دروست بکه و ببنه دیوارتیک له نیوان تو و وشه ی یه کتاپه رستی.

نامۆژگاری عومه ری کوری عبدالعزیز و نامۆژگاری بانول

پۆژتیک عومه ری کوری عبدالعزیز له گۆرستان ته گه رایه وه روهی کرده دۆسته کانی و گووتی : قه بر شتیکی وت ئایا ته تانه ویت بۆتان بگپرمه وه؟

ئه وانیش وتیان به لی، فه رموی : قه بر وتی کفه کان شیبوونه وه و لاشه کان پارچه پارچه بوون، خوینه کان وشک بوونه وه، گوشتی مرۆقه کان خوران، مستیله کان له ده ست و مه چه ک جیا بوونه وه، مه چه که کان له لاق و ساقه کان له ئانیشک و ده فه ی شان جیا بوونه وه، بربره کان شان، دنیا که می ماوه و ده سه لاتداری ئه م دنیا

زه لیل و گه نجه کانی پیر ته بن و زیندووه کانی ته مرن، چه ندین جهسته ی ته ندروست و جولاو، ده موجای گهش و نورانی و زمانانی و تارییژ ته مړو له ژیر زه وین، له ژیر سه ده ها تن خاکدا خه وتون و بو ته و کاتانه ی له ده ستیان چوه ده نالینن و په شیمانن.

زوریک له ده و له مه ندان پیوستیان به خیره که له دونیا کر دیتیان، له جیاتی فه رشی ثاوریشم چینیک له خول و به رد راخراوه.

پروژیک هارونه ره شید داوی ناموژگاری و نه سیحه تی له بالول کرد، بالول وتی : کوا باو باپیرانت له کوین؟ کوا کوشکه کانیان له کوینه؟ له کوینه قه بره کانیان؟

هارونه ره شید وتی : ته مه کوشکه که ی ته وانه و ته وهش قه بره کانیان.

بالول وتی : نایا ته م کوشکانه هیچ سودیک به م قه برانه ته گه یه نن.

خوزگه له جیاتی ثاوه دانی ته م کوشکانه، قه بره کانیان ثاوه دان ته بوو.

ئەي دانراوی ناو گۆر، وه ئەي مروؤفی بیئاگا

که خرایته ناو گۆرپوه پیت دهوریت: ئەي نهوهی ئادهم کوا گویت که بیستی؟ کوا چاوت که بیینی؟ کوا زمانت که زمان دریتی بکهی؟ مال و دارایه کهت چی بهسه رهاات؟ تۆ دونیات کۆکرده وه یان دنیا تۆی کۆکرده وه؟ تۆ دونیات تهرک کرد یان دنیا تۆی تهرک کرد؟ له خاک دروست بوویت و گهراپته وه بو خاک، به بی گوناھ له دایک بوویت و به باریک گوناھه وه مردی، به لاوازی و بیتوانای و گریانه وه هاتیته دنیا وه به لوتبه رزی و غوروور له دنیا رۆشتی.

ئای مروؤفی ئازاد و عاقل له بهر خاتر چ کهسی گۆر و سزاکهی له بیر نه کهیت؟

له بهر دۆستان و هاوڕیپانی خراپ و بهد که گۆرپه که یان له وهی تۆ جیاپه و به جیت نه هیلن؟

له بهر خاتر دووروان و زیناکه ران، سته مکاران و رپاخۆران، نوێژه کهی خوت نه فه وتینیت!؟

قَالَ تَعَالَى: ﴿ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ نَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ

وَلَكِنْ لَا نُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ الواقعة

واته:جا بۆچی کاتی گیانی یه کیکتان گهشته گهروو(۸۳)ئیوهش سهیری شهکهن
چۆن گیانی دهرئهچی(۸۴)وه ئیمه نزیکتین لیبهوه له ئیوه، بهلام ئیوه فریشتهکان
نابینن.

ئهمه مردنه لهناوبهری چیژو خوشیهکان (هادم اللذات)،جیاکه رهوهی
کۆمهلهکان،ههتیو کهری کچان و کوران، پۆژی لیکتازان و جیاپوننهوه. پۆژی هاوار و
بیدهنگی، پۆژی گریانی تهوانهه که تهگرین و پۆژی شادی شادیکهران، پۆژی سزا و
تۆلهسهندنهوه، پۆژی پاداشت، پۆژی حیساب، پۆژی سهختترین کاتهکان، نهجات
یان تۆله، پۆژی لهت بوونی جگه رهکان، پۆژی پزگار بوون یان گیرۆده بوون، ئای چ
پۆژیکه پۆژی مردن؟!

کهواته تیئکۆشه، چونکه پرسه که مهترسیداره و پینگاکه دریژهو دوژمنهکان زۆرن و
دۆستهکان کهمن، پۆژیکه که تۆماری کردهوهکان ئهپیچریتتهوه و تهرازوو دادهنری و
دهست و پییهکان تهکهونه لهرزه، ئای چهند بهدبهخته شهو کهسهی شهم پۆژه
فهرامۆش بکات و ببیته بهندهی ئارهزوهکانی، بهردهوام بیته له گوناھ کردن و
بیری بچیت که له تاقیکردنهوه دایه و کاتیئیک بیتهوه هۆش که درهنگ بووه و
عوزرهکان قبول ناگرین و ههلهکان(فرسه تهکان) ناگیرینهوه.

داستانی ماسییه بچکوله که

ئه لئین: رۆژتیک ماسییه ک نامۆژگاری به چکه که ی خۆی ئه کرد و ئه یگوت :
 دایکه که م، ههرگیز له سه رپووی ئاوه که و نزیك که ناری دهریا مه له مه که، چون
 له ویدا بونه وهریک به ناوی ئینسانه وه هه یه، ئه وان به تۆر ماسیه کان راو ده که ن و که
 بردیانه ماله وه زکی ئه درن و خوی و به هاراتی پیدا ئه که ن و به رۆنی گهرم سووری
 ئه که نه وه یان ئه یکه ن به شیش و له سه ر ئاگر ئه ییرژینن، ماسیه بچکوله که گوئی
 به م نامۆژگاریانه نه دا و خوی گه یانده که ناری دهریا ، چهن ساتیک دوا ی ئه وه خوی
 له تۆری راوچیه کان بینیه وه، که له ئاوه که دهریان هیئا و له دهریا که جیا بوویه وه
 به ملاو ئه ولادا خوی فری ئه دا و هه موو نامۆژگاریه کانی دایکی به راستی و واقعی
 بۆ روون بووه وه، درپینی سکی، خوی و به هارات، رۆن و سیخ و ئاگر و برژاندن.

به لئ: به سه رهاتی ئینسانیش رپیک به م شیویه یه، پیغه مبه ران و پیاوچاکان
 ئینسانه کان له رووداوه کانی دوا ی مردن ئاگادار ئه که نه وه که چی ئینسان تۆبه
 ناکات، به ئام ههرکه مردن و رۆشتن بۆ به رزه خ ئه وکات ئه وشتانه ی که پیغه مبه ران
 له دنیا ئاگاداری ئه کردنه وه لئی بۆیان روون ئه بیته وه و دلئیا ئه بنه وه.

هه موو دهستپيكيك كوتاييه كي هه يه و هه ر زياننيك مردنيكي به دواو هيه، دهی كه واته بخويينه وه و دلنيابه له وهی كه نه مریت و له ناو مال و كوشكه وه بو ناو سكي گورت نه بن.

قَالَ تَعَالَى: ﴿ أَيُّنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّسَيَّدَةٍ ﴾ النساء

واته: دلنيابن مردن هه ر پيitan نه گات، نه گه ر له ناو كوشك و قه لای سه خت و قاميشدا بن.

کۆتایی

وه رگپر: پاش سوپاس و ستایشی خودا نه ئیم

برای من ، خوشکی خۆم

با چیتر کاتی خۆمان به فیرۆ نه دهین و ههر ئیستا بریار بدهین و خۆمان بو کاتی
مردن ئاماده بکهین و ههر کاریک باشه بو دواى مردن نه و کارانه بکهین .

با چیتر واز له قسهی خه لکی بینین و خودا له خۆمان رازی بکهین ، چونکه هیچ
کهسیک نهیتوانیوه هه موو خه لکی رازی بکات تا کو ئیمه بتوانین رازیان بکهین.

به پیرم :

با چیتر خۆمان هه لئه خه لئه تیئین و بگه پینه وه بو باوه شی ئیسلام و ژیانیکى
دیندارiane به سه ره برین، باوه رکه ژیانیک که هه میشه خودا و مردنت له بیربیت زۆر
خۆشتره له ژیانیک که دووربیت له یادی خوداو مردن.

ئەزیزم :

سەیریکی داپیر و باپیرت بکە، سەیریکی دایک و باوکت بکە ! ئیستا تۆزیک بوەستە و واز لە خویندەنە وە بینە و بیر بکە وە.....بیر بکەرە وە لە وە ی پۆژیک لە پۆژان ئەوانیش لەم تەمەنە ی ئیستای تۆدا بوون و ژیا نی ئاسایی خۆیا نیان بەری ئە کرد، بەلام ئیستا لە کوین !؟ پومەتیکی ساف و جوان و هیژیکی وەك و ئیستای تۆیان هەبوو ، کە چی ئیستا چۆن؟ ئیستا پشتیان چە ماوە تە وە و پومە تیان چرچ و لۆچ بوو ، قژ و پرچیان سپی بوو ، وە بیر بکە وە کە ئایا باوک و دایکی (باپیرت، داپیرت) کوان؟ چیان لیھات؟ پۆشتن بۆ کوی؟ ئایا ئەیان توانی نە چن و لە ژیان بیئنە وە !؟

لیت ئە پرسم ئایا تۆش پیر نابی "ئە گەر خودا تە مەن بدا" !؟

ئایا پۆژیک لە پۆژان تۆش ناگەیتە تە مەنی ئەوان و نابیتە دایک یان باوک دوا ی ئە وە داپیر یان باپیر؟ بیریک لە چەند سالیکی پیش ئیستای خۆت بکە وە (۱۰ ساڵ یان ۱۵ ساڵ یان....) کە مندالیکی جوان و قسە خۆش بویت بەلام ئیستا چی !؟

بزانە کە ژیان و دونیا چاوه‌پێی کەس ناکەن و کاتیش پێدەکات، ئەوەی کە ئەگۆرپێت دەم و چاوه‌کانە و سەرکەوتووترین دەم و جاو ئەوەیە کە خۆی بۆ مردن ئامادە بکات .

هەندێ جارێش شەیتان بەندەکان فریو ئەدات و پێی ئەلێت : تازە خۆئامادەکردنی چی بۆ مردن، تۆ گوناھبەری و تازە خودا لەتۆ خۆش نابێ، و تۆ چی و چیت کردووە و لێخۆشبوونی خودا بۆتۆ نیە !

ئەزیزم :

خودا و پەيامبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) مژدەیان داوە بەو کەسانە کە گوناھبارن و تەوبە ئەکەن کە لێیان خۆش بن، و دەرگای تەوبە کراوەیە و خودای گەورە زۆر دلخۆشە بە گەرانەووە و تەوبە بەندەکە، بۆیە بگەرێتووە چاکە بکەو ژیانێ ئاسایی خۆت بەرپێکە، ئیسلام و دینداری هیچ پێگەر نیە لەبەردەم ژیانێ ئاسایی تۆو ئەو شتانەش داوات لێ ئەکات لە سوودو قازانجی خۆتە.

بۆیه برای من : واز له له که دارکردنی ئابرووی خه لک بینه خۆت خوشک و دایکت هیه ، وازیینه له دووبه ره کی و شوینی سوننهت بکه وه و وازیینه له شوینکه وتنی شه خس و که سه کان، به شوینکه وتنی کهس دهست خۆشی دونیایت دهست ته که وی و به شوینکه وتنی سوننهت دهستخۆشی ئاخیرهت و سهرفرازی ههردوو دونیایت دهست ته که ویته، به راستی ریگهی راستی ئیسلامهتی روونه بو که سیك بیه ویته و بخوینیته وه ، خوشکی من وازیینه له خۆرازاننده وهی ناشه رعی و برو هه لگرتن و له بهرکردنی جلی ته سک و سفور، مه للی جاری زووه خوشکه که م کی ته للی ته مینیت، مه للی دل حسابه ، چونکه ته وه ته مری خودایه، ئاخه پیم نالیی بو جلیکی شه رعی له بهر ناکهی؟

ئایا له بهرکردنی جلی شه رعی ته وه نه قورس و تهسته مه ! بو کی خۆت ته رازیینه ته وه!

ئایا تا ئیستا که سیك هاتوه و دهست خۆشیت لیبکا! به لام به له بهرکردنی جلی شه رعی دهست خۆشی خودا به دهست ته هینی! به راستی ریگهی راستی ئیسلامهتی روونه بو که سیك بیه ویته و بخوینیته وه.

له کۆتایدا :

داواکارم له خودای گهوره که هیدایهتی من و ئیوهش بدات و بمانخاته سههر ریگه راسته کهی خووی و دینداریمان له لا خوشه و بیست بکات، و ئه و کاته بمان مرینی که خووی لیمان رازیه و له به ههشتیشدا له گه ل په یامبهران (عليهم الصلاة و السلام) و هاوه لآن (رضي الله عنهم) و پیاوچا کاندا کۆمان بکاته وه، شه ره فی بینینی خویمان پی به خشی و له و که سانه بین که ئاوی که و سههر به دهستی رسول الله (صلى الله عليه وسلم) ته خۆنه وه.

له دوعای خیر بی به شمان مه کهن

ئه ندازیار باوکی ئاسیا

(۲۰۱۵ / ۱ / ۳۰)

که لار